

EĞİTİM FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN ÇOCUK SEVME EĞİLİMLERİNE ETKİ EDEN DEĞİŞKENLERİN İNCELENMESİ*

*Latife KABAKLI ÇİMEN***

ÖZET

Geleceğin öğretmenleri olan Eğitim Fakültesi öğrencilerinin öğretmenlik mesleği alan bilgisi yanında çocukları sevmeleri de önem taşımaktadır. Bu araştırma eğitim fakültesi öğrencilerinin çocuk sevme eğilimlerinin incelenmek amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın çalışma gurubunu 2014-2015 Eğitim öğretim yılında İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi Eğitim Fakültesi Lisans Programına devam eden 288 öğrenci oluşturmuştur. Araştırma ilişkisel tarama modelinde yapılmış betimsel bir çalışmadır.

Araştırmada veri toplama aracı olarak öğrencilerin demografik bilgilerini elde etmek amacıyla araştırmacı tarafından geliştirilmiş Demografik Bilgi Formu ve Barnett ve Sinisi (1990) tarafından insanların çocuklara yönelik tutumlarını ölçme amacıyla geliştirilen, Duyan ve Gelbal (2008) tarafından Türkçe 'ye uyarlanan Barnett, Çocuk Sevme Ölçeği kullanılmıştır. Ölçeğin güvenilirliği Cronbach Alpha değeri 0.92, test tekrar test güvenilirliği ise 0.85 olarak bulunmuştur. Araştırma verileri, Kolmogorov Smirnov testi, Mann Whitney U Testi ve Kruskal Wallis H Testi ile analiz edilmiştir. Araştırmadan elde edilen bulgulara göre, eğitim fakültesi öğrencilerinin çocuk sevme eğilimleri; cinsiyet, daha önce çocuk bakma durumu, çocuklarla oyun oynama, çocukları sevme, geçirdiği çocukluk dönemi, ileride çocuk sahibi olmak isteme, aile tipi ve bölümlere göre farklılaşmakta; öğrencilerin çocukluğunun geçtiği yer, yaş, medeni durum ve kardeş sayısına göre ise farklılaşmamaktadır.

Buna göre; kadın öğrenciler erkek öğrencilerden, daha önce çocuk bakan öğrenciler daha önce çocuk bakmayan öğrencilerden, çocuklarla oynayan öğrenciler, çocuklarla oynamayan öğrencilerden, çocukları daha fazla sevmektedir. Çocukluk dönemi çok iyi, iyi ve orta geçen öğrenciler çocukluk dönemi kötü geçen öğrencilerden, ileride çocuk sahibi olmak isteyen öğrenciler, çocuk sahibi olma konusunda kararsız olan ve çocuk sahibi olmak istemeyen öğrencilerden, çekirdek aileye sahip olan öğrenciler, dağılmış ve geniş aileye sahip öğrencilerden çocukları daha çok sevmektedir. Okul Öncesi Öğretmenliği bölümü öğrencileri, Türkçe Öğretmenliği, İngilizce öğretmenliği ve Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Bölümü öğrencilerinden çocukları daha çok sevmektedir.

* Bu makale Crosscheck sistemi tarafından taranmış ve bu sistem sonuçlarına göre orijinal bir makale olduğu tespit edilmiştir.

** Yrd. Doç. Dr., İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Okul Öncesi Öğretmenliği Ana Bilim Dalı Başkanı, E-mail: latife.cimen@izu.edu.tr

Anahtar Kelimeler: Çocuk sevmeye, Öğretmen, Öğrenci

**THE EXAMINATION OF VARIABLES AFFECTING
EDUCATION FACULTY OF STUDENT'S STATE OF LIKING OF
CHILDREN**

ABSTRACT

It is essential for the Faculty of Education students who will be teachers of the future to like children in addition to their professional teaching knowledge. The aim of present study is to examine the faculty of education students' tendencies of liking children. The study group consists of 288 students studying at Undergraduate Program of Faculty of Education at İstanbul Zaim University in 2014-2015 academic year. The study is a descriptive research designed in relational screening model.

Demographic Information Form which was developed by the researcher with the intention of obtaining demographic information of students and Barnett Liking of Children Scale which was developed by Barnett and Sinisi (1990) in order to assess the tendencies of people towards children and was adapted to Turkish by Duyan and Gelbal (2008) were used as data collection tools in the study. The Cronbach's Alpha reliability of scale was found 0.92; the test-retest reliability of it was also found 0.85. The study data were analyzed with Kolmogorov Smirnov test, Mann Whitney U Test and Kruskal Wallis H Test. According to results obtained from the study, the liking of children tendencies of faculty of education students vary according to sex, caring for baby before, playing with children, liking children, their childhood periods, their desire to have a child in the future, their family types and departments at university but they do not vary according to location, age, marital status and the number of siblings they have.

According to this, female students, students who have cared for children before and who play with children like children more than male students, students who have not cared for children before, students who do not play with children do. Moreover, students who have very good, good and normal childhood periods, who have desire to have a child in the future, who have immediate families like children more than students who have bad childhood periods, who are undecided about having a child and who do not have desire to have a child in the future, who have fragmented and large families do. Students studying at the department of Preschool Teacher Education like children more than students studying at the departments of Turkish Teaching, English Teaching, Psychological Counseling and Guidance do.

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 10/11 Summer 2015

STRUCTURED ABSTRACT

Introduction

Nowadays scientific and technological changes have occurred rapidly and societies are expected to comply with these rapid changes. It is possible for societies to follow changes and adapt to them only through an education system of good quality and teachers who are the main factors of this system. Teachers are effective in state development, ensuring tranquility and social peace in society, socialization of individuals and their preparation for social life, raising young generations' awareness for cultural and social values and enabling qualified work force to be created as well as playing role in raising people from every occupational group (Çelikten, Şanal and Yeni, 2005). Teachers are expected to have professional skills such as managing education and training, evaluating the development process of learner and the quality of teaching because qualifications that teachers have will affect the quality of social awareness (Özsoy et al, 2010). Two factors gain importance for training qualified teachers who will satisfy these expectations. One of these factors is field information, general knowledge and professional teaching knowledge, the aim of which is to bring professional features. The other factor is individual skills such as professional tendency and being teaching model, aiming at bringing personal competencies to teachers (Kavcar, 2002). These skills which are named as professional competence are major skills that are considered necessary in order to train qualified teachers for an education of high quality (Tomlinson, 1995). It is vital for teachers to love their jobs in addition to having professional competence in order to carry out the duties and responsibilities of profession. It is stated that the most important features which a teacher must have are field information, adapting himself or herself to new conditions, patience, transferring information, good communication, liking of children, tolerance, being sensitive to model and problems (Keskin,2013).

It is seen that studies examining the relation between socio-demographic characteristics which can have impact on teachers' liking of children and teaching features are quite new and limited while studies about teacher qualifications date back to old times in Turkey (Duyan and Gelbal, 2008; Gelbal and Duyan, 2010; Uğurlu, 2013). Studies show that individuals are affected by certain socio-demographic characteristics such as age, sex and their experiences about children in terms of liking children (Barnet and Sinisi, 1990; Erdem and Duyan, 2011; Happel, 2000). The description of socio demographic characteristics which can have impact on teachers' liking children was aimed in this study.

Method

The main goal of this study is to examine the Faculty of Education students' tendencies of liking children in terms of certain variables. Therefore, this research was designed in descriptive relational model. The study group consists of 288 students studying at Faculty of Education of İstanbul Zaim University in 2014-2015 academic year.

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 10/11 Summer 2015

Personal information form which was prepared by the researcher in accordance with the aim of study and Barnett Liking of Children Scale were used as data collection tools.

Barnett Liking of Children Scale: Barnett Liking of Children Scale is an assessment tool, which was developed by Barnett and Sinisi (1990) with the intention of assessing the tendencies of individuals towards children and whose reliability and validity study for Turkey was conducted by Duyan and Gelbal (2008). In this study, the test-retest reliability was found 0.854 and the internal consistency coefficient was found 0.92. According to Fischer and Corcoran (1994), Barnett Liking of Children Scale is a valid and reliable assessment instrument for the determination of whether individuals like children or not because its internal consistency coefficient is 0.93 and its test-retest reliability coefficient is 0.91. There are 14 items in the scale and individuals are expected to present their opinions ranging from "I never agree" to "I completely agree" for each item on 7-point likert scale. Four of the items aiming at the determination of liking children are negative (3rd, 6th, 10th and 13th items) and ten of the items are positive.

While assessing positive items, "I completely agree" answer is marked as "7" and "I never agree" answer is marked as "1". While assessing negative items, "I never agree" answer is marked to "7" and "I completely agree" answer is marked as "1". High scores obtained from the scale show that individuals like children more while low scores show that their liking of children levels are low.

All the data obtained from this study were analyzed through using of SPSS 22.0 which is a computer program named as statistical package for the social sciences. Whether the scores of "Liking of Children Scale" used in the study meet normality hypothesis was examined with the Kolmogorov Smirnov test. Because the obtained significance value was less than 05, the distribution did not meet the normality hypothesis. Therefore, Mann Whitney U test was applied for the significance of difference between binary means and Kruskal Wallis test was applied for the significance of difference between more than two means. Mann Whitney U test was used in order to determine which groups the difference between more than two means is among.

Results

The "Liking of Children Scale" scores of students show significant differences with respect to sex. It is seen that the liking of children tendency of female students is higher than that of male students. The "Liking of Children Scale" scores of students show significant differences according to caring for a child. The liking of children tendency of students who have cared for children before is higher than that of students who have not cared for children before. The "Liking of Children Scale" scores of students show significant differences in terms of playing with children. The liking of children tendency of students playing with children is higher than that of students who do not play with children. The "Liking of Children Scale" scores of students show significant differences with regard to liking children. The liking of children tendency of students who like children is higher than that of students who do not like children.

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 10/11 Summer 2015

The "Liking of Children Scale" scores of students show significant differences based on how their childhoods were. It was observed that the liking of children tendency of students who have very good, good and normal childhood periods is higher than that of students who have bad childhood periods. The "Liking of Children Scale" scores of students show significant differences according to their desire to have a child in the future. It was observed that the liking of children tendency of students who have desire to have a child in the future is higher than that of students who are undecided about having a child and who do not have desire to have a child in the future.

The "Liking of Children Scale" scores of students show significant differences according to their family types. It was observed that the liking of children tendency of students who have immediate families is higher than that of students who have fragmented and large families. The "Liking of Children Scale" scores of students show significant differences according to their departments at university. It is observed that the liking of children tendency of students studying at the department of Preschool Teacher Education is higher than that of students studying at the departments of Turkish Teaching, English Teaching, Psychological Counseling and Guidance.

The "Liking of Children Scale" scores of students do not show significant differences according to where they spent their childhoods, their ages, their marital status, whether they have siblings, the number of their siblings and the levels of income of students' families.

Key Words: Liking of children, Teacher, Student

Giriş

Günümüzde hızlı bir şekilde bilimsel ve teknolojik değişimler meydana gelmekte ve toplumların bu hızlı değişimlere uyum sağlaması beklenmektedir. Toplumların değişimleri takip edebilmeleri ve uyum sağlayabilmeleri ancak kaliteli bir eğitim sistemi ve bu sistemin temel unsuru olan öğretmenlerle mümkündür.

Öğretmenler, her meslek grubundan insanın yetiştirilmesinde rol aldığı gibi bir ülkenin kalkınması, toplumdaki huzur ve sosyal barışın sağlanması, bireylerin sosyalleşmesi, toplumsal hayata hazırlanması, toplumun kültür ve değerlerinin genç kuşaklara kazandırılması ve nitelikli insan gücünün yetiştirilmesini sağlamada da etkindir (Çelikten, Şanal ve Yeni, 2005).

Öğrencilerin toplumsal hayata başarılı bir şekilde katılmaları için gerekli olan bilgi, beceri ve değerleri kazandıran aynı zamanda toplumsal hayat açısından istendik davranışları öğretmek ve öğrenilen bilgi, beceri, değer ve davranışları pekiştirmek öğretmenlerin sorumlulukları arasında sayılmaktadır. Eleştirel pedagoğlar, öğretmeni bir "aydın" (Giroux, 1988) ya da bir "kültür çalışanı" (Freire, 1998) olarak nitelermektedir.

Öğretmenin sahip olacağı nitelikler toplumsal bilincin niteliğini etkileyeceğinden; öğretmenler den eğitim-öğretimi yönetme, öğrenenin gelişim sürecini ve öğretimin kalitesinin değerlendirme gibi mesleki beceriler beklenmektedir (Özsoy ve diğerleri, 2010). Bu beklentileri karşılayacak kaliteli ve nitelikli öğretmenlerin yetiştirilmesinde iki temel önem kazanmaktadır. Bunlardan birincisi mesleki özelliklerin kazandırılmasını amaçlayan alan bilgisi, genel kültür ve öğretmenlik meslek bilgisidir (Kavcar, 2002). Mesleki yeterlilik olarak adlandırılan bu beceriler,

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 10/11 Summer 2015

nitelikli bir eğitim için öğretmenlerin yetiştirilmesinde gerekli görülen en temel becerilerdir (Tomlinson,1995). İkincisi ise öğretmenlere kişisel yeterlilikleri kazandırmayı amaçlayan mesleki yatkınlık ve öğretmenlik modeli olma gibi bireysel becerilerdir (Kavcar, 2002). Öğretmenlerin mesleğin görev ve sorumluluklarını yerine getirebilmeleri için mesleki yeterlilikleri kadarmeslek sevgileride önem taşımaktadır. Bir öğretmende bulunması gereken en önemli özelliklerin; alan bilgisi, kendini sürekli yenileme, sabır, bilgiyi aktarabilme, iyi iletişim, çocuk sevgisi, hoşgörü, model ve sorunlara duyarlı biri olma gibi özellikler olduğu ifade edilmektedir (Keskin, 2013).

Öğretmenlerin öğrencilere ilişkin sahip olmaları gereken özelliklerin başında çocuk sevgisi yer almaktadır. Bir çocuğu sevmek, karşılıksız sevginin en kabullenilmiş şekillerinden biridir (Fromm 2011; Yapıcı ve Yapıcı 2004). Erich Fromm'a (2011) göre sevgi insanlarda bulunması gereken olumlu bir güç, öğrenilmesi ve uygulanması gereken bir sanattır. Gerçek sevgi; ilgi, sorumluluk, saygı ve bilmek ile sıkı sıkıya bağlıdır. Sevgi, ilgi ve hoşgörü ile karşının hakkına saygı göstermek ve korumaktır.

Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Bildirgesinde, "Çocuğun kişiliğinin tam ve uyumlu şekilde gelişmesi için sevgi ve anlayışa ihtiyacı vardır" denilmektedir (Hockenberry ve Wilson 2013; Çavuşoğlu, 2013). Rustin'e (1974) göre "Öğrencilerini bir baba veya bir anne gibi seven bir öğretmen bütün kitapları iyi bilen, fakat ne işini ne de öğrencilerini sevmeyen bir öğretmenden daha üstündür" (Rustin, 1974: 156) Sevgi, eğitimin temel direklerinden biridir. Sevilmeyen insan eğitilemez. Bayraklı'ya (2007) göre evlat sevgisi, öğrenci sevgisi eğitimi çekilir hale getirmekte, çocuğun yetiştirilmesindeki çileye katlanılmasını temin etmektedir. Sevgi, eğitimin çilesini mutluluğa çevirmektedir. Sevgi karşılıklı bir iletişimdir. Sevildiğini gören çocuk kendisini eğiten eğiticisini de aynı ölçü de sevecektir. Bu karşılıklı sevgi ise eğitimde verimliliği arttıracaktır.

Ergün ve Özdaş (1999), çocukları sevme ve onlarla ilgilenmenin eğitim ve öğretimi başarılı kıldığını belirtmişlerdir. Saltalı ve Erbay (2013) çocuk sevgisini öğretmenlik için bir ön şart olarak kabul etmektedir. Marso ve Pigge (1994) öğretmen adayları üzerinde yaptıkları araştırmada çocuklarla çalışmayı sevmenin öğretmen olmaya karar vermede en önemli değişken olduğunu belirlemişlerdir (Akt: Duyan ve Gelbal, 2008). Çocuk sevgisi yüksek düzeydeki kişilerin öğretmenlik mesleğine daha yatkın oldukları söylenebilir. Öğretmen olabilmek için çocukları sevmek, sabırlı, ilgili, nazik ve esnek olmak gerekir (Gelbal ve Duyan, 2010). Öğretmenlik çocuklarla bir arada olmayı gerektiren bir meslek olduğu için öğretmen ve çocuk arasında kurulan sağlıklı ilişki çocuk sevgisini artırmaktadır (Erdem ve Duyan, 2011).

Öğretmen-çocuk ilişkisini etkileyen önemli unsurlardan biri öğretmenlerin çocuk sevgisi, diğeri ise öğretmenlik mesleğine ilişkin motivasyonlarıdır (Veenman, 1984). Nitelikli öğretmenler sabırlı, ilgili, nazik, esnek olabilme, sakin kalabilme, bilgili, hoşgörülü ve öğretmenlik mesleğini sevme özelliklerini taşımalıdır (Oktay, 1991; Gelbal ve Duyan, 2010). Helvacı (2009)'a göre öğretmen olmak insanları sevmeyi, sabırlı ve özverili olmayı gerektirir. Günümüzde öğretmenlik mesleğini seçecek kişilerde çocuk sevme durumu öncelikler arasında yer almaya başlamış ve etkili öğretmenlerin özellikleri arasında çocukları sevip sevmeme kişilik özelliği de önemsenmeye başlanmıştır (Brown, Morehead, ve Smith, 2008; Gelbal ve Duyan, 2010). Öğretmenlerinin çocukları sevmeden ve çocuklarla olumlu iletişim ve etkileşim kurmadan başarılı olmaları mümkün değildir. Başarılı bir eğitim ancak öğretmenlerin çocukları sevmeleri ve çocuklar için öğrenmeye motive edici bir ortamın hazırlanması ile mümkündür. Çocuk sevgisi, bireyin çocuklar ve çocuklarla olma konusundaki temel inancıdır (Baretti ve Sinsini, 1990).

Öğretmenin çocukları sevmesinin yanı sıra çocuğun okulunu sevmesinin yolu da öğretmeniyle kurduğu sevgi bağına bağlıdır. Öğretmelerin çocukla etkileşiminin çocuğun gelişimine olan etkileri bağlanma teorisi, bilişsel teoriler ve sosyo-ekolojik teorilerinde de vurgulanmaktadır.

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 10/11 Summer 2015

Bu farklı yaklaşımlarda da belirtilen ortak nokta, çocukların okula uyumunda en önemli etkenin çocuğun öğretmenle kuracağı iletişimin kalitesi yönündedir (Hughes et alii, 1999).

Öğretmenlerden çocukların fiziksel, entelektüel, duygusal-sosyal gelişimlerinden kaynaklanan farklılıklarını anlamaları, onlara gerekli sevgi ve ilgiyi göstermeleri beklenir. Sönmez (1994), öğretmenin çocuklara sevgisini göstermekten kaçınmaması gerektiğini belirtmektedir. Çünkü eğitim ve öğretimin başarısı çocuklarla kurulan sevgi bağına dayalıdır Çetin (2001), öğrencilerin ideal öğretmeni, öğrencileriyle dostça ve iş birliği içinde çalışma alışkanlığı kazanmış, alan bilgisi tam, öğrencisinin tabiatını ve ihtiyacını anlayan, genel eğitiminde ve bilimsel tavrında yetersizliği olmayan, saygılı, sevgi dolu, öğrenciler arasındaki bireysel farklılıkları analiz edebilen, derslerinde çeşitli metot ve teknikleri kullanabilen bir öğretmen olarak belirlediklerini tespit etmiştir.

Öğretmenler mesleklerini tükenmişlik yaşamadan uzun süre yerine yapabilmeleri için hizmet edecekleri kitleyi önceden kabullenmeleri ve sevmeleri gerekmektedir. Bu nedenle öğretmen yetiştirmede gerek mesleki yeterliliği kazanabilecek düzeyde sosyal, duygusal ve akademik becerileri kazanmaya yatkınlık gerek alana karşı ilgi ve isteklilik önemli ölçütler olmalıdır (Weinstein, 1988). Birçok araştırmada öğretmenlerin kaliteli bir eğitim gerçekleştirebilmesi için sahip olduğu mesleki yeterliliklerin yanında özellikle çocuklarla çalışmayı sevmesi gerektiği vurgulanmaktadır (Lasley, 1980; Veenman, 1984; Marso, & Pigge 1994; Downing et alii 2000).

Öğretmenlik mesleğini tercih nedenleri ile ilgili yapılan araştırmalarda (Bastick, 2000; Boz ve Boz, 2008; Brown, 1992; Chuene, Lubben ve Newson, 1999; Kyriacou ve Coulthard, 2000; Saban, 2003), öğretmen adaylarının meslek tercihlerinin başlıca üç temel kategorideki etkenlere dayalı olarak belirlendiğini göstermektedir. Bunlar; özgeci gerekçeler (özveriye dayalı); insanlara hizmet etme arzusu, topluma faydalı olma isteği, ülkeye hizmet etme vb. ; içsel gerekçeler; mesleği sevmek, çocukları sevmek, insanları sevmek, ilgi duymak, yetenekli olduğunu düşünmek vb.; dışsal gerekçeler; iş garantisi, uzun tatil, sosyal güvence, atanma koşulları vb. olarak ifade edilmiştir (Çermik ve Şahin, 2010). Eğitimciler Birliği Sendikası (2004) tarafından yapılan bir araştırmada, öğretmenlerin % 22.2'si mesleği sevdiği için, öğretmenlik mesleğini tercih ettiklerini belirtmişlerdir (Eğitim Bir-sen, 2004).

Eskecumalı (2004), öğretmenlik mesleğini seçmenin en temel nedenlerinden birinin çocukları sevmek olduğunu belirtirken, Gelbal ve Duyan (2010) çocuklarla çalışmak için en önemli değişkenin çocukları sevmek olduğu vurgulanmaktadır. Çocuklarla çalışılan meslek alanlarında yapılan araştırmalarda; öğretmenlerin çocuk sevme düzeyleri ile iletişim becerileri, empati becerileri arasında pozitif ilişki olduğu bulunmuştur (Duyan ve Gelbal 2008; Uğurlu 2013). Kasapoğlu ve Akyol (2012) okul öncesi eğitim kurumlarında çalışan öğretmenlerin çocuk haklarına yönelik tutumlarıyla çocuk sevme davranışları arasında ilişki olduğunu, öğretmenlerin çocuk sevme durumunun çocuk haklarına yönelik tutumlarını etkilediğini belirlemiştir.

Türkiye'de öğretmen nitelikleriyle ilgili araştırmalar daha eskilere dayanırken öğretmenlerin çocuk sevgisine çocuk sevmelerine etki edebilecek sosyo-demografik özellikler ile öğretmenlik özellikleri arasındaki ilişkiyi ele alan çalışmaların oldukça yeni ve sınırlı olduğu görülmektedir. (Duyan ve Gelbal 2008, Gelbal ve Duyan 2010; Uğurlu 2013). Çalışmalar bireylerin çocuk sevme durumlarının yaş, cinsiyet gibi bazı sosyo-demografik özellikler ile çocukluk ve çocuklarla ilgili deneyimlerinden etkilendiğini göstermektedir (Barnet ve Sinisi 1990; Erdem ve Duyan 2011; Happell 2000). Bu çalışmada öğretmenlerde çocuk sevgisine etki edebilecek sosyo-demografik özelliklerin betimlenmesi amaçlanmıştır.

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 10/11 Summer 2015

Yöntem

Bu araştırmanın temel amacı; Eğitim fakültesi öğrencilerinin Çocuk Sevme Eğilimlerinin Bazı Değişkenler açısından incelenmesidir. Bu nedenle araştırma betimsel ilişkisel modelde düzenlenmiştir.

Araştırma Grubu

Bu çalışmanın araştırma grubu İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi Eğitim Fakültesi öğrencileridir. Araştırmanın verileri eğitim fakültesinde okuyan ve araştırmaya gönüllü olarak katılan öğrencilerden toplanmıştır.

Tablo 1: Araştırma Grubunun Bölüm ve Cinsiyet Dağılım ve Yüzdeleri

Bölümler	Kadın	%	Erkek	%	Toplam
Okul Öncesi	145	99	1	1	14
Reh. ve Psi. Dan.	60	79	16	21	86
İngilizce Öğrt.	39	87	6	13	45
Türkçe Öğrt.	44	79	12	21	56
Toplam	288	89	35	11	323

Tablo 1’de görüldüğü gibi araştırma grubuna alınan öğrencilerin 288’i kadın (% 89), 35’i (%11) erkektir.

Veri Toplama Araçları

Veri toplama aracı olarak, araştırmacı tarafından araştırmanın amacı doğrultusunda hazırlanmış kişisel bilgi formu ve Barnett Çocuk Sevme Ölçeği kullanılmıştır.

Kişisel Bilgi Formu: Eğitim Fakültesi öğrencilerinin yaş, cinsiyet, çocukluğunun geçtiği yer, medeni durum, kardeş sayısı daha önce çocuk bakma durumuna, çocuklarla oynama, ailenin ortalama aylık geliri, çocukları sevme, geçirdiği çocukluk dönemi, ileride çocuk sahibi olmak isteme, ailenin yaşadığı bölge, aile tipi ve bölüm ve sınıf gibi sosyo-demografik özelliklerine ilişkin sorular yer almaktadır.

Barnett Çocuk Sevme Ölçeği: Barnett ve Sinisi, (1990) tarafından insanların çocuklara yönelik tutumlarını ölçme amacıyla geliştirilmiş ve Türkiye için güvenilirlik ve geçerlik çalışması Duyan ve Gelbal (2008) tarafından yapılmış olan bir değerlendirme aracıdır. Bu çalışmada test-tekrar test güvenilirliği 0.854 ve iç tutarlılık katsayısı 0.92 olarak belirlenmiştir. Fischer ve Corcoran’a (1994) göre Barnett Çocuk Sevme Ölçeğinin iç tutarlılık katsayısının 0.93 ve test-tekrar test güvenilirlik katsayısının 0.91 olması nedeniyle, insanların çocukları sevip sevmediğini belirlemede geçerli ve güvenilir bir ölçme aracıdır. Ölçekte 14 madde bulunmakta olup, her bir maddede belirtilen düşünceye, bireylerden “Hiç katılmıyorum” cevabından, “Tamamen katılıyorum” cevabına kadar değişkenlik gösteren yedi derecede görüş bildirmeleri istenmektedir. Çocukları sevmeyi belirlemeye yönelik maddelerden dördü olumsuz (3, 6, 10 ve 13. maddeler) ve onu da olumlu anlam taşımaktadır.

Olumlu maddeler puanlanırken “Tamamen katılıyorum” cevabı “7” ve “Hiç katılmıyorum” cevabı ise “1” ile puanlanmaktadır. Olumsuz maddelerin puanlanmasında da “Hiç katılmıyorum” “7”, “Tamamen katılıyorum” da “1” ile puanlanmaktadır. Ölçekten alınan yüksek puan, insanların çocukları daha fazla sevdikleri; düşük puan ise çocukları sevme düzeyinin düşük olduğu anlamına gelmektedir.

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 10/11 Summer 2015

Verilerin Analizinde Kullanılan İstatistiksel Teknikler

Bu araştırmadan elde edilen tüm veriler, bilgisayar programı olan sosyal bilimler için istatistik paket programı SPSS 22.0 kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırmada kullanılan “Çocuk Sevme Ölçeği” puanlarının normallik varsayımını karşılayıp karşılamadığı Kolmogorov Smirnov testi ile test edilmiştir. Elde edilen anlamlılık değeri .05’ten küçük olması nedeniyle dağılım normallik varsayımını karşılamamıştır. Bu nedenle ikili ortalamalar arasındaki farkın anlamlılığı için Mann Whitney U testi, ikiden fazla ortalamalar arasındaki farkın anlamlılığı için Kruskal Wallis testi uygulanmıştır. İki den fazla ortalamalar arasındaki farkın hangi gruplar arasında olduğunu tespit etmek amacıyla da Mann Whitney U Testi kullanılmıştır.

Bulgular

Araştırmanın bulguları, eğitim fakültesi öğrencilerinin demografik özellikleri ve demografik değişkenlere göre çocuk sevme eğilimleri olmak üzere iki bölüm olarak incelenmiştir. Öğrencilerin % 47.2 ‘si 18-20 yaş, % 44,3’ü 21-23 yaş arasında, % 13’ü de 24 yaş ve üzerindedir. Öğrencilerin %79,9’u çekirdek aile, %61’i geniş aile ve %1,2’si parçalanmış aileye sahiptir. Öğrencilerin % 96 sınıfın kardeşi varken, tek çocuk oranı % 4’dür. Kardeş sayılarına bakıldığında % 20,1’in tek kardeşi, % 28,5 iki kardeş, % 25,1 üç kardeş, %22,3 dört ve üzeri kardeşe sahiptir. Öğrencilerin %94,7’si çocukluklarını ailelerinin yanında, %3,1 tek ebeveyn, %1,2 sosyal hizmet kurumunda, %0,9’u babaanne veya anneanne yanında geçirmişlerdir. Öğrencilerin %48,6’sı çocukluklarının çok iyi, %41,5’i iyi, %9’u orta ve %0,9’u kötü geçtiğini ifade etmişlerdir.

Öğrencilerin %40,6’sı çocuk baktıklarını, %59,4’ü çocuk bakmadıklarını söylemişlerdir. Öğrencilerin %93,2’si çocuklarla oynadığını ifade ederken, % 6,8’i çocuklarla oynamadıklarını söylemişlerdir. Öğrencilerin % 92,3’ü ilerde çocuk sahibi olmayı isterken, %1,9’u düşünmemekte ve % 5,9’u bu konuda kararsız olduğunu ifade etmektedir. Öğrencilerin % 97,5’i çocukları sevdiğini ifade ederken % ‘,5’i sevmediğini söylemektedir.

Tablo 2’de Eğitim Fakültesi öğrencilerinin bölümlere göre çocuk sevme durumuna ilişkin araştırma bulgularına yer verilmiştir.

Tablo 2: Öğrencilerin Çocuk Sevme Ölçeği Puan Ortalamalarının Bölümlere Göre ANOVA Sonuçları.

BÖLÜMLER	N	Ortama	Standart Sapma	Minimum	Maksimum
A.OÖÖ	146	89,8219	8,94249	40,00	98,00
B.RPD	76	79,0921	17,08971	20,00	137,00
C.İngilizce	45	78,9778	18,12393	35,00	98,00
D.Türkçe	56	83,4107	13,79957	30,00	98,00

Tablo 2’de Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin çocuk sevgisi puanlarının bölümlere göre karşılaştırma sonuçları görülmektedir. Öğrencilerin çocuk sevgisi puanları bölümlere göre değişmektedir. Okul Öncesi Öğrencilerinin çocuk sevgisi ölçeği puan ortalaması (\bar{x} = 89.82), Türkçe öğretmenliği Bölümü öğrencilerinin çocuk sevgisi ölçeği puan ortalaması (\bar{x} =83,41) daha yüksektir. Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık bölümü öğrencilerinin çocuk sevgisi ölçeği puan ortalaması (\bar{x} = 79.09), İngilizce bölümü öğrencilerinin çocuk sevgisi ölçeği puan ortalamasından (\bar{x} =78.97) daha yüksek olduğu görülmektedir.

Tablo 3’te Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin çocuk sevme durumuna ilişkin araştırma bulgularına yer verilmiştir. Tabloda demografik değişkenler olarak cinsiyet, çocuk bakma, çocukla oyun oynama ve çocuk sevme durumları incelenmiştir. Bu değişkenlere göre okul öncesi öğretmen adaylarının çocuk sevme eğilimlerinin farklılaşıp farklılaşmadığı incelenmiştir.

Turkish Studies

Tablo 3: Öğrencilerin Çocuk sevme Durumlarının Bazı Değişkenlere Göre U Testi Sonuçları

Değişkenler		N	Sıra ortalaması	Sıra toplamı	U	p
Cinsiyet	Kadın	288	169.17	48720.00	2976.00	.000
	Erkek	35	103.03	3606.00		
Çocuk bakma	Evet	131	187.83	24606.00	91.92	.000
	Hayır	192	144.38	27720.00		
Çocukla oyun oynama	Evet	301	171.94	51753.50	319.50	.000
	Hayır	22	26.02	572.50		
Çocukları sevme	Evet	315	165.90	52258.50	31.50	.000
	Hayır	8	8.44	67.50		

Öğrencilerin “Çocuk Sevme Ölçeği” puanları cinsiyete göre anlamlı farklılıklar göstermektedir $U=2976.00$, $p<.00$. Sıra ortalamaları dikkate alındığında kadın öğrencilerin çocuk sevme eğilimlerinin erkek öğrencilerden yüksek olduğu görülmektedir.

Öğrencilerin “Çocuk Sevme Ölçeği” puanları çocuk bakma durumuna göre anlamlı farklılıklar göstermektedir $U=91.92.00$, $p<.00$. Sıra ortalamaları dikkate alındığında daha önce çocuk bakan öğrencilerin çocuk sevme eğilimlerinin çocuk bakmayan öğrencilere göre yüksek olduğu görülmektedir.

Öğrencilerin “Çocuk Sevme Ölçeği” puanları çocuklarla oynama durumlarına göre anlamlı farklılıklar göstermektedir $U=319.50$, $p<.00$. Sıra ortalamaları dikkate alındığında çocuklarla oynayan öğrencilerin çocuk sevme eğilimlerinin çocuklarla oynamayan öğrencilerden yüksek olduğu görülmektedir.

Öğrencilerin “Çocuk Sevme Ölçeği” puanları çocukları sevme durumuna göre anlamlı farklılıklar göstermektedir $U=31.50$, $p<.00$. Sıra ortalamaları dikkate alındığında çocukları seven öğrencilerin çocuk sevme eğilimlerinin çocuk sevmeyenlere göre yüksek olduğu görülmektedir.

Öğrencilerin “Çocuk Sevme Ölçeği” puanları bir kardeşe sahip olma durumuna göre gruplar arasındaki farklılık anlamlı bulunmamıştır.

Tablo 4: Öğrencilerin Çocuk Sevme Durumlarının Bazı Değişkenlere Göre Kruskal Wallis Testi Sonuçları

Değişkenler		N	Sıra ortalaması	sd	Ki kare	p	Anlamlı fark
Çocukluğu nasıl geçti	A.Çok iyi	157	180.07	3	12.92	.005	A-D
	B.İyi	134	143.58				B-D
	C.Orta	29	156.47				C-D
	D.Kötü	3	92.50				
İleride çocuk sahibi olmayı istemek	A.Evet	298	169.88	2	27.72	.000	A-B
	B.Hayır	6	82.17				A-C
	C.Kararsız	19	63.63				
Aile tipi	A.Çekirdek	258	165.53	2	18.78	.005	A-C
	B.Geniş	61	152.92				B-C
	C.Parçalanmış	4	73.13				
Bölüm	A.OÖÖ	146	197.67	3	43.61	.000	A-B
	B.RPD	76	117.16				C-B
	C.İngilizce	45	134.28				D-B
	D.Türkçe	56	152.14				

Öğrencilerin “Çocuk Sevme Ölçeği” puanları çocukluklarının nasıl geçtiğine bağlı olarak anlamlı farklılıklar göstermektedir $\chi^2=(sd=3, n=323)=12.92$, $p<.05$. Gruplar arasındaki farkın hangi

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 10/11 Summer 2015

gruplar arasında olduğunu ortaya koymak amacıyla Mann Whitney U Testi yapılmış elde edilen bulgulara göre çocukluk dönemi çok iyi, iyi ve orta geçen öğrencilerin kötü geçen öğrencilere göre çocuk sevme eğilimlerinin daha yüksek olduğu gözlenmiştir.

Öğrencilerin “Çocuk Sevme Ölçeği” puanları ileride çocuk sahibi olmak istemelerine göre anlamlı farklılıklar göstermektedir $\chi^2=(sd=2, n=323)=27.72, p<.01$. Gruplar arasındaki farkın hangi gruplar arasında olduğunu ortaya koymak amacıyla Mann Whitney U Testi yapılmış elde edilen bulgulara göre ileride çocuk sahibi olmak isteyenlerin, çocuk sahibi olma konusunda kararsız olan ve çocuk sahibi olmak istemeyenlerden daha yüksek olduğu gözlenmiştir.

Öğrencilerin “Çocuk Sevme Ölçeği” puanları aile tipine göre anlamlı farklılıklar göstermektedir $\chi^2=(sd=2, n=323)=18.78, p<.05$.

Gruplararasıdaki farkın hangi gruplar arasında olduğunu ortaya koymak amacıyla Mann Whitney U Testi yapılmış elde edilen bulgulara göre Çekirdek ailelerin dağılmış ailelere göre ve geniş aile tiplerinin yine dağılmış ailelerden daha yüksek olduğu gözlenmiştir.

Öğrencilerin “Çocuk Sevme Ölçeği” puanları öğrencilerin bölümlerine göre anlamlı farklılıklar göstermektedir $\chi^2=(sd=3, n=323)=43.61, p<.01$.

Gruplar arasındaki farkın hangi gruplar arasında olduğunu ortaya koymak amacıyla Mann Whitney U Testi yapılmış elde edilen bulgulara göre Okul Öncesi Öğretmenliğinin (OÖÖ) bölümünün Rehberlik ve Psikolojik Danışma Bölümü(PDR) yine Türkçe ve İngilizce öğretmenliğinin PDR Bölümü öğrencilerinden yüksek olduğu gözlenmiştir.

Tablo 5: Öğrencilerin Çocuk Sevme Durumlarının Bazı Değişkenlere Göre Kruskal Wallis Testi Sonuçları

Değişkenler		N	Sıra ortalaması	sd	Ki kare	p
Çocukluğunuzun Geçtiği yer	A.Aile yanı	306	163.63	3	3.50	.32
	B.Tek ebeveyn	10	108.05			
	C.Kurumda	3	163.25			
	D.Diğer	4	174.33			
Yaş	A.18-20	138	169.88	2	1.98	.37
	B.21-23	143	82.17			
	C.24 üstü	42	63.63			
Medeni durum	A. Evli	22	198.25	2	3.58	.17
	B. Bekar	300	159.36			
	C.Dul	1	155.50			
Kardeş sayısı	A.Tek Çocuk	65	149.05	3	1.17	.76
	B.1	92	151.08			
	C.2	81	159.36			
	D.3	72	162.63			
Gelir	A.1000TL	20	178,83	4	.990	.911
	B.1001-2000	75	165,64			
	C.2001-3000	86	160,01			
	D.3001-4000	71	157,60			
	E.4001 ve üstü	71	160,23			

Öğrencilerin “Çocuk Sevme Ölçeği” puanları öğrencilerin çocukluğunun geçtiği yere göre anlamlı farklılıklar göstermemektedir $\chi^2=(sd=3, n=323)=3.50, p>.01$. 20

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 10/11 Summer 2015

Öğrencilerin “Çocuk Sevme Ölçeği” puanları öğrencilerin yaşlarına göre anlamlı farklılıklar göstermemektedir $\chi^2 = (sd=2, n=323)=1.98, p>.01$.

Öğrencilerin “Çocuk Sevme Ölçeği” puanları öğrencilerin medeni durumuna göre anlamlı farklılıklar göstermemektedir $\chi^2 = (sd=2, n=323)=3.58, p>.01$.

Öğrencilerin “Çocuk Sevme Ölçeği” puanları öğrencilerin kardeş sayısına göre anlamlı farklılıklar göstermemektedir $\chi^2 = (sd=3, n=320)=1.17, p>.01$.

Öğrencilerin “Çocuk Sevme Ölçeği” puanları öğrencilerin ailelerini gelir düzeyine göre anlamlı farklılıklar göstermemektedir $\chi^2 = (sd=4, n=323)=.990, p>.01$.

Sonuç ve Tartışma

Eğitim fakültesi öğrencilerinin çocuk sevme eğilimlerini bazı değişkenler açısından incelemek amacıyla yapılan bu çalışmada; öğrencilerin çocuk sevme eğilimlerinin cinsiyet, daha önce çocuk bakma, çocuklarla oynama, çocukları sevme, geçirdiği çocukluk dönemi, ileride çocuk sahibi olmak isteme, aile tipi ve bölüm değişkenlerinin çocuk sevme eğiliminde etkili birer değişken olduğu ancak çocukluğunun geçtiği yer, yaş, medeni durum ve kardeş sayısı değişkenlerinin çocuk sevme eğilimden etkili olmadığı belirlenmiştir.

Eğitim fakültesi öğrencilerinin çocuk sevme durumunun cinsiyete göre anlamlı farklılıklar olduğu belirlenmiştir. Bu farkın kız öğrenciler lehine olduğu ve kızların erkek öğrencilere göre çocuk sevme eğilimi puanlarının daha yüksek olduğu görülmüştür. Türkiye’de farklı öğretmenlik alanlarında yapılan araştırmalarla ilgili alanyazın incelendiğinde, araştırmadan elde edilen bulguları destekleyen ya da çarpıklık gösteren çalışmalara rastlanmaktadır. Özkara’nın (2013) sınıf öğretmeni adayları, Akgün’nün (2013) hemşirelik ve ebelik öğrencileri, Ercan’ın (2014) öğretmenler ile yaptıkları çalışmalar ile Yazıcı (2013), Arslan ve diğ. (2013), İman (2014) ve Kaynak ve diğerlerinin (2015) okul öncesi öğretmen adayları ile yaptıkları çalışmalarda, çocuk sevme durumunda cinsiyetin etkili bir değişken olduğu belirlenmiştir. Bu bulgular çalışmamızı desteklemektedir.

Ancak cinsiyetle ilgili bu durum Gelbal ve Duyan (2010) tarafından ilköğretim öğretmenlerinin çocuk sevme durumları araştırması ile Aksoy ve Baran (2011) tarafından yapılan sınıf öğretmeni adaylarının çocuk sevme durumlarını araştırdıkları araştırma ile de uyumsuzdur. Gelbal ve Duyan (2010) ile Aksoy ve Baran (2011) araştırmalarında cinsiyet değişkeni ile çocuk sevme durumu arasında anlamlı bir ilişki olmadığı belirlenmiştir.

Türk kültüründe çocuk bakma sorumluluğunun kadında olması, çocuk bakmaya yönelik roller ile kadın cinsiyet rolünün özdeşleştirilmesinin de erkek öğrencilerin çocuk sevme puanlarının düşük olmasına yol açabileceği söylenebilir.

Araştırma bulgularına göre daha önce çocuk bakan öğrencilerin çocuk sevme eğilimlerinin çocuk bakmayan öğrencilere göre yüksek olduğu görülmektedir. Yapılan bir kalitatif çalışmada öğrencilerin kardeşinin olmasının, daha önce çocuk bakımına katılmış olmasının çocuk sevme düzeylerini olumlu etkilediği belirtilmektedir (Happell, 2000). Aynı çalışmada bir öğrenci “küçük kardeşim var. Ona bakmayı çok seviyorum. Tüm çocukları daima seveceğim” ifadesi ile çocuk hemşiresi olmayı isteme nedenini belirtmektedir (Happell, 2000). Daha önce kendi kardeşlerine veya başka çocuklara bakan öğrencilerinin deneyimlerinin çocuk sevme eğilimleri üzerinde etkili olduğu söylenebilir. Bu bulguların aksine Kostak (2013) çalışmasında hemşirelik ve ebelik öğrencilerinin, daha önce çocuk bakma durumlarının çocuk sevme eğilimlerini etkilemediğini belirlememiştir.

Araştırma bulgularına göre çocuklarla oynayan öğrencilerin çocuk sevme eğilimlerinin çocuklarla oynamayan öğrencilerden yüksek olduğu görülmektedir. Akgün’nün (2013), Bektaş ve diğerlerinin (2015) hemşirelik öğrencileriyle yaptıkları çalışmalar çocuklarla oyun oynamayı

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 10/11 Summer 2015

sevmenin çocuk sevmeyi anlamlı şekilde etkilediğini göstermektedir. Erdem ve Duyan'ın (2011), çocuk oyunlarını bilen, çocuklarla ilgili haberleri izleyen hemşireler ile Gelbal ve Duyan'ın (2010) çocuk kitapları okuyan, çocuklarla ilgili haberleri takip eden, çocuk oyunları bilen, çocuklara hizmet veren kurum ve kuruluşlarda gönüllü olarak çalışan ilköğretim öğretmenlerinin çocuk sevme puanlarının bu etkinlikleri yapmayan ilköğretim öğretmenlerine yüksek olduğunu bulmuşlardır.

Akgün (2013) hemşirelik öğrencilerinin çocuk hastalarının bakımında terapötik oyunu kullanmalarının çocuk sevme puanlarını arttırdığı ve bu öğrencilerin mezun olduktan sonra çocuk kliniklerinde çalışmayı istedikleri belirlenmiştir. Solt (2003) yapmış olduğu çalışmada, oyun terapisi öğrencilerinin diğer öğrencilere göre çocukları daha fazla sevdiğini belirlemiştir (Solt, 2003: Akt: Duyan ve Gelbal, 2008).

Araştırma bulgularına göre çocukları seven öğrencilerin çocuk sevme eğilimlerinin çocuk sevmeyenlere göre yüksek olduğu görülmektedir. Duyan ve Gelbal (2008), çocuk gelişimi ve eğitimi bölümü öğrencilerinde, Sosyal Hizmet Bölümü öğrencilerinde, Gelbal ve Duyan (2010), ilköğretim öğretmenlerinde, Saltalı ve Erbay (2013) okul öncesi öğretmenlerinde, Kasapoğlu ve Akyol (2012) okul öncesi eğitim kurumlarında çalışan öğretmenlerin çocuk sevme düzeylerinin yüksek olduğunu tespit etmişlerdir. Ulusoy (2013) çalışmasında ideal öğretmenlerde bulunması gereken özellikler arasında çocuk sevgisinin en yüksek frekanslara sahip olduğu belirlemiştir. Eskicumalı, (2004) eğitim fakültesi öğrencileri ile yaptığı çalışmada öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğini seçmelerindeki temel etkenlerden en önemlisinin çocukları çok sevme olduğunu belirlemiştir.

Çocuklarla çalışan diğer bir meslek gruplarıyla yapılan çalışmalarda da benzer şekilde, Akgün (2013) hemşirelik ve ebellek öğrencilerinin, Happell (2000), Mutlu ve Balcı (2010), Bektaş ve ark. (2015) Hemşire öğrencilerin, Erdem ve Duyan (2011) çocuk hemşirelerinin çocuk sevme eğilimlerini yüksek olarak belirlemişlerdir.

Uğurlu (2013) araştırmasında çocuk sevgisi yüksek düzeydeki kişilerin öğretmenlik mesleğine daha yatkın olduklarını belirlemiştir. Bu çalışmaların da desteklediği üzere çocuklarla çalışan bu mesleklerde çocuk sevme puanlarının yüksek olması, çocukları seven bireylerin çocuklarla çalışmayı tercih ettiğini düşündürmektedir.

Araştırma bulgularına göre çocukluk dönemi çok iyi, iyi ve orta geçen öğrencilerin kötü geçen öğrencilere göre çocuk sevme eğilimlerinin daha yüksek olduğu gözlenmiştir. Çocuğun sevgiyi anne-baba ve yakın akrabadan alması çok önemlidir ve sevginin devamlı olması gerekir (MEGEP 2006). Akgün (2013) çocukluğunu iyi geçirdiğini ifade eden öğrencilerin çocuk sevme düzeylerini yüksek bulmuştur. Tural ve ark. (2010) da demokratik aile ortamında yetişen hemşirelerin çocuk sevme düzeylerini yüksek bulmuştur.

Araştırma bulgularına göre ileride çocuk sahibi olmak isteyenlerin çocuk sevme eğilimi puanları çocuk sahibi olma konusunda kararsız olan ve çocuk sahibi olmak istemeyenlerden daha yüksek olduğu gözlenmiştir. Akgün (2013) hemşirelik ve ebellek öğrencilerinden, ileride çocuk sahibi olmayı isteyen öğrencilerin çocuk sevme düzeylerini çocuk sahibi olmak istemeyenlere göre daha yüksek olduğunu belirlemiştir. Sevgi, içerisinde özen, sorumluluk duygusu, saygı ve bilgiyi barındırır (From, 2011). Ebeveyn olmak bireyin yaşamında çok önemli sorumluluklardan birisidir (Barnett ve Sinisi, 1990). Erdem ve Duyan (2011) evli hemşirelerin ve Gelbal ve Duyan (2010) evli ve çocuk sahibi sınıf öğretmenlerinin çocuk sevme düzeylerini daha yüksek bulmuşlardır. Dolayısıyla ileride çocuk sahibi olmak isteyen öğrencilerin çocuk sevme düzeylerinin yüksek olması beklenen bir sonuçtur.

Araştırma bulgularına göre öğrencilerin “Çocuk Sevme Ölçeği” puanları aile tipine göre farklılaşmaktadır. Çekirdek aileye sahip olan öğrencilerin çocuk sevme puanlarının geniş aile ve

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 10/11 Summer 2015

dağılmış aileye sahip öğrencilerin puanlarından daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Büyük ve ark (2014) hemşirelerin çocuk sevmeye puan ortalamaları ile yetiştiği aileye ait bazı özellikler arasında anlamlı bir ilişki gözlenmemiştir. Anne, baba ve çocuk ilişkileri, büyük ölçüde anne ve babanın çocuk yetiştirme tarzları ve çocuğa karşı tutumları ile şekillenir. Anne ve baba tutumları, çocuğun ailedeki ve toplumdaki yerini belirler. Anne ve baba tutumları çocukta temel karakteristik özelliklerin oluşmasında en etkili faktördür. Çocuk için kişiliğinin oluşumunda önemli rol oynayan ilk özdeşim modelleri anne ve babalardır.

Anne ve babaların, birbirlerine duydukları sevgi ve çocuklarına gösterdikleri yakınlık, çocuktaki güven ve huzurun temelini oluşturur. Sevgi, saygı, hoşgörü ve anlayışın hakim olduğu bir ailede büyüyen çocukların ruh sağlıkları yerinde olur. Bu çocuklar, kendini ve çevresindekileri seven, kendisiyle ve hayatıyla barışık, özgüveni yüksek bir birey olarak yetişirler. Uyumlu ve özgür bir aile içinde dengeli ve tutarlı ilişkilerle büyüyen çocuk, bir birey olarak yetişkin yaşamına ulaşabilir. Buscaglia (2010), sevginin kendiliğinden oluşan bir şey olmadığını, öncelikle anne babalar ve öğretmenler tarafından öğretildiğini belirtir.

Araştırma bulgularına göre eğitim fakültesi öğrencilerinin çocuk sevmeye puanlarının bölümlere göre farklılaştığı belirlenmiştir. Okul Öncesi Öğretmenliği (OÖÖ) bölümü puanları en yüksek olarak belirlenirken, puanlar Türkçe öğretmenliğinden, İngilizce öğretmenliği ve Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Bölümü (RPD) şeklinde azalmaktadır.

Çocuklarla çalışan bu mesleklerde çocuk sevmeye puanlarının yüksek olması, çocukları seven bireylerin çocuklarla çalışmayı tercih ettiğini düşündürmektedir. Okul öncesi öğretmen adaylarının; (Durualp ve Ünal, 2013), (Kasapoğlu ve Akyol, 2012), (Saltalı ve Erbay, 2013); okul öncesi öğretmen adayları ve çocuk gelişimi bölümü öğrencilerinin (Duyan ve Gelbal, 2008); okul öncesi öğretmenlerinin (İman, 2014), ilköğretim öğretmenlerinin (Gelbal ve Duyan, 2010) çocuk sevmeye puan ortalamalarının yüksek olduğunu belirlemiştir. Ercan (2014) öğretmenlerde çocuk sevgisi çalışmasında çocuk sevmeye puanları diğer okul düzeylerindeki öğretmenlerden daha yüksek bulunmuştur.

Okul öncesi öğretmenleri 0-6 yaş arasındaki çocuklara eğitim vermektedir. Öğretmen adaylarının çocuk sevgisi puanlarının yüksek olması eğitim-öğretim verecekleri çocuklara yönelik olumlu tutumlara sahip olduklarının göstergesidir.

Öğretmen adaylarının ve öğretmenlik mesleğini ve branşlarını isteyerek seçmelerinin çocuk sevmelerinde etkili olduğunu gösteren çalışmalar bulunmaktadır. Hacıömeroğlu ve Taşkın'ın (2010) Ubuz ve Sarı'nın (2008) araştırmalarında öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğini seçmede çocukları ve öğretmeyi sevmelerinin önemli olduğu görülmektedir. Durualp ve Ünal (2013), okul öncesi öğretmenliğini isteyerek seçenlerin çocuk sevmeye düzeyleri mesleği istemeyerek seçenlere göre daha olumludur. Bir öğretmenin mesleğini isteyerek seçmesi, ilgi duyması, sevmesi ve mesleğine bağlılık göstermesi, onun çocuklarla olan ilişkisini ve mesleki başarısını önemli derecede etkileyecektir (Solt, 2003). Çelik, Sarıtaş ve Çatalbaş (2013) çalışmalarında öğretmenlik mesleğini isteyerek seçenlerin çocuk sevmeye düzeylerinin daha yüksek olduğunu belirlemiştir.

Eğitim fakültelerinin okul öncesi öğretmenliği bölümünde eğitimlerine devam etmekte olan öğretmen adaylarının gelecekte işlerini uzun süreli ve severek yapabilmeleri çocukları sevmeleri gerekmektedir. Marso ve Pigge (1994) öğretmen adayları üzerinde yaptıkları çalışmada çocuklarla çalışmayı sevmenin öğretmen olmaya karar vermede en önemli değişken olduğunu belirlemiştir. Downing, Ryndak, ve Clark (2000) Öğretmen olabilmek için çocukları sevmek, sabırlı, ilgili, nazik ve esnek olmak gerekir (Akt: Duyan ve Gelbal, 2008). Eğitim fakültesi öğrencilerinin öğretmenlik

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 10/11 Summer 2015

mesleğini ve bölümlerini isteyerek seçmelerinde çocuk sevme düzeylerinin etkili olacağı söyleyebiliriz.

Öğrencilerin “Çocuk Sevme Ölçeği” puanları ile medeni durumları arasında anlamlı bir fark görülmemiştir. Durualp ve Ünal’ın (2013) okul öncesi öğretmenleri, Kara’nın (2014) hemşireler, Ercan’ın (2014) öğretmenlerle yaptığı araştırmalar bulgularımızı desteklerken, Gelbal ve Duyan’ın (2010) sınıf öğretmenleri ile Erdem ve Duyan’ın (2011)’de çocuk hemşireleri çalışmasında evli olanların çocuk sevme puanları bekar olanlara göre daha yüksek olduğu bulunmuştur.

Araştırma bulgularına göre çocuk sevme eğilimi puanları ile yaş arasında anlamlı ilişki olmadığı görülmektedir. Erdem ve Duyan (2011), Durualp ve Ünal (2013) okul öncesi öğretmenlerin, Ercan (2014) öğretmenlerde, Büyük ve ark (2014) hemşirelerde yaş ile çocukları sevme istatistiksel olarak anlamlı ilişki belirlemediği görülmüştür. Hâlbuki Yazıcı (2013) okul öncesi öğretmen adaylarında, Gelbal ve Duyan (2010)’ın çalışmasında öğretmenlerde ise yaş ilerledikçe ve mesleki süre arttıkça çocuk sevme puanının arttığı görülmüştür.

Araştırma bulgularına göre çocuk sevme eğilimi puanları ile kardeşe sahip olma ve kardeş sayısına göre anlamlı farklılıklar göstermediği belirlenmiştir. Bektaş ve ark. (2015) Öğrencilerin çocuk sevme puan ortalamalarının kardeş sayısından etkilendiği belirlenmiştir Akgün (2013) çalışmasında kardeşi olan öğrencilerin çocuk sevme düzeyleri kardeşi olmayanlara göre düşük bulunmuştur. Araştırma bulgularına göre “Çocuk Sevme Ölçeği” puanları öğrencilerin ailelerini gelir düzeyine göre anlamlı farklılıklar göstermemektedir (Büyük ve ark, 2014).

Öneriler

Araştırmadan elde edilen bulgular dikkate alındığında; üniversite sınavında eğitim fakültesini tercih edecek öğrencilere rehberlik ve mesleğe yönlendirme hizmetleri çocukları sevip sevmedikleri de değerlendirilerek öğretmenliği bilinçli olarak seçmeleri konusunda yardımcı olunabilir. Öğretmenin sahip olduğu bilgi, beceri ve değer temelinde çocukları sevmenin özel ve çok önemli bir yeri bulunduğundan, öğretmenlerin sahip olduğu olumlu özelliklerin desteklenmesi, geliştirilmesi için çocuk kitaplarını okuması, çocuklar ile ilgili haberleri takip etmesi, çocuklara hizmet veren kurum ve kuruluşlarda gönüllü olarak çalışması için fırsatlar tanınabilir. Öğretmenlerin çocuk sevme düzeylerini etkileyeceği düşünülen iş doyumu, tükenmişlik vb. gibi farklı değişkenler açısından incelenen çalışmalar yapılabilir. Çocuklarla çalışan farklı meslek gruplarının çocuk sevme düzeylerinin karşılaştırıldığı çalışmalar yapılabilir.

KAYNAKÇA

- AKGÜN, Kostak M. (2013). Hemşirelik ve Ebelik Öğrencilerinin Çocuk Sevme Durumları, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Dersinin Çocuk Sevme Durumlarına Etkisi ve Etkileyen Faktörler. *Cumhuriyet Hemşirelik Dergisi*, 2(2), s.50-56.
- AKSOY, P., BARAN, G. (2011). *Sınıf Öğretmeni Adaylarının Çocuk Sevme Durumları ile Anne-Babaları Tarafından Kabul-Redlerine Yönelik Algıları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. 10. Ulusal Sınıf Öğretmenliği Eğitim Sempozyumu, 5-7 Mayıs 2011, Sivas.
- AKYÜZ, E. (2000). *Ulusal ve Uluslararası Hukukta Çocuğun Haklarının ve Güvenliğinin Korunması*. Milli Eğitim Bakanlığı Basımevi. Ankara
- ALTAY, N., & TÖRÜNER, E. K. (2014). Öğrenci Hemşirelerin Klinik Stres Yaşama ve Çocuk Sevme Durumlarının Belirlenmesi. *Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Elektronik Dergisi*, 7(3).

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 10/11 Summer 2015

- ARSLAN, E., PINARCIK, Ö., ERGİN, B., KAYNAK, K. B. (2013). *Okul Öncesi Öğretmenleri ve Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Çocuk Sevme Tutumlarının Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi*. 2nd World Conference on Educational and Instructional Studies (WCEIS), 7-9 November, Antalya.
- BARNETT, M.A., SİNİSİ, C.S. (1990). The Initial Validation of A Liking of Children Scale. *Journal of Personality Assessment*, 55(1-2), 161-167.
- BASTICK, T. (2000). Why Teacher Trainees Choose The Teaching Profession? Comparing Trainees In Metropolitan and Developing Countries. *International Review of Education*, 46(3/4), 343-349.
- BAYRAKLI, B. (2007) . *Kadın, Sevgi ve Temel Haklar*, Bayraklı Yayınları İstanbul
- BEKTAŞ, M., AYAR, D., BEKTAŞ, İ., SELEKOĞLU, Y., KUDUBEŞ, A. A., & ALTAN, S. S. (2015) Hemşirelik Öğrencilerinin Çocuk Sevme Durumlarını Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi. *The Journal of Pediatric Research* 2015; 2(1): 37-41.
- BOZ, Y., BOZ, N. (2008). Kimya ve Matematik Öğretmen Adaylarının Öğretmen Olma Nedenleri. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 16(1), 137-144.
- BROWN, M. M. (1992). Caribbean First-Year Teachers' Reasons for Choosing Teaching As A Career. *Journal of Education for Teaching*, 18(2), 185-195.
- BROWN, N. MOREHEAD, P., JULIA B. SMITH J. B. (2008). But I love children: changing elementary teacher candidates' conceptions of the qualities of effective teachers. *Teacher Education Quarterly*, Winter, 169-183.
- BUSCAGLIA, L. (2010). *Yaşamak, Sevmek ve Öğrenmek*. İstanbul: İnkılap Kitabevi.
- BÜYÜK, E. T., RIZALAR, S., SEFEROĞLU, E. G., OĞUZHAN, H. (2014). Çocuk ve Erişkin Kliniklerinde Çalışan Hemşirelerin Çocuk Sevme ve Çocuk Yetiştirme Tutumlarının İncelenmesi. *Journal of Pediatric Research*, 1(3), 130-7.
- CHUENE, K., LUBBEN, F., NEWSON, G. (1999). The Views of Pre-Service and Novice Teachers On Mathematics Teaching In South Africa Related To Their Educational Experience. *Educational Research*, 41, 23-34.
- ÇAVUŞOĞLU, H. (2013). *Çocuk Sağlığı Hemşireliği*. Cilt 1, Genişletilmiş 11. Baskı, Sistem Ofset Basımevi, Ankara.
- ÇELİK, K., SARITAŞ, E. ve ÇATALBAŞ, G. (2013). The Effect of Student Teachers' Liking of Children and Empathic Tendency on the Attitudes of Teaching Profession. *International Journal Social Sciences and Education*, 3(2), 499-510.
- ÇELİKTEN, M., ŞANAL, M., & YENİ, Y. (2005). Öğretmenlik Mesleği ve Özellikleri. *Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 19(2), 207-237.
- ÇİMEN, M. (1988). *Cinsiyet ve Bazı Sosyo-Ekonomik Değişkenlerin, Lise Öğrencilerinin Mesleki İlgilerine Etkisi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Hacettepe Üniversitesi, Ankara.
- ÇERMİK, H. VE ŞAHİN, B. D. A. (2010). Sınıf Öğretmenliği Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğini Tercih Sebepleri. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28(28), 201-212.
- ÇETİN, Ş. (2001). İdeal Öğretmen Üzerine Bir Araştırma. *Milli Eğitim Dergisi*, Sayı 149.
- DEMİREL, Ö. (2006). *Öğretim İlke ve Yöntemleri Öğretme Sanatı*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 10/11 Summer 2015

- DOWNING, J. E., RYNDAK, D. L., VE CLARK, D. (2000). Paraeducators in Inclusive Classrooms: Their Own Perceptions. *Remedial and Special Education*, 21, 171-181.
- DÖNMEZER, İ. (2009). Ailede İletişim ve Etkileşim. Ankara: 6. Baskı. Hegem Yayınları.
- DURUALP, E., ÜNAL, N. (2013). *Okul Öncesi Öğretmenlerinin Çocuk Sevme Düzeylerinin Sosyo-demografik Değişkenler Açısından İncelenmesi*. 5.Uluslararası Eğitim Araştırmaları Kongresi, 6-9.
- DUYAN, V., GELBAL, S. (2008). Barnett Çocuk Sevme Ölçeğini Türkçeye Uyarlama Çalışması. *Eğitim ve Bilim*, 33(148), 40-48.
- EĞİTİM BİR-SEN. (2004). Öğretmen Sorunları Araştırması, Eğitim Bir-Sen Yayınları, Ankara.
- EKŞİ A. (1999) Ben Hasta Değilim. Çocuk Sağlığı ve Hastalıklarına Biyopsikososyal Yaklaşım. Ankara, Nobel Tıp Kitabevi.
- ERASLAN, L., ÇAKICI, D. (2011). Pedagojik Formasyon Programı Öğrencilerinin Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 19 (2), 427-438.
- ERDEM, Y., DUYAN, V. (2011). Pediatri Hemşirelerinin Çocuk Sevme Düzeylerine Etki Eden Faktörlerin İncelenmesi. *Turkish Journal of Medical Sciences*, 41(2), 295-305.
- ERCAN, R. (2014). Öğretmenlerde Çocuk Sevgisi, *Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic* Volume 9/8 Summer 2014, p. 435-444.
- ERDEM, A. R. VE ANILAN, H. (2000). PAÜ Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği Öğrencilerinin Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutumları. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi Özel Sayı (IV. Ulusal Sınıf Öğretmenliği Sempozyumu Bildirileri)*, 15-16 Ekim 1998, Pamukkale Üniversitesi, Denizli, Bildiri, 7, 144– 149
- ERDEN, M. (2008). *Sınıf yönetimi* (Yeni Programa Uyumlu Genişletilmiş Baskı). Ankara: Arkadaş Yayınları.
- ERGÜN, M., & ÖZDAŞ, A. (1999). “Okul Gözlemi ve Uygulama Çalışmalarının Öğretmen Adayları Üzerindeki Etkisi”. *AKÜ Sosyal Bilimler Dergisi*, 3, 115-119.
- ESKİCUMALI, A. (2004). *Eğitim, öğretim ve öğretmenlik mesleği, Öğretmenlik Mesleğine Giriş* (Ed. Özden, Y.) Ankara, Pegem A Yayıncılık.
- FİSCHER, J., CORCORAN, K. (1994). Measures for clinical practice: A sourcebook (Vol.2). New York: The Free Press.
- FREIRE, P. (1998). *Teachers as cultural workers: Letters to those who dare to teach*. Colorado: Westview Pres.
- FROMM, E. (2011) *Sevme Sanatı*. Çeviren E. Saatçi Karadana, Psikoloji Yayınları, 6. Baskı, İzmir, İlya İzmir Yayınevi, İzmir, s.31-57.
- FOSTER, T. & NEWMAN, E. (2005). Just a knock back? Identity bruising on their route to becoming a male primary school teacher. *Teachers and Teaching: Theory and Practice*, 11(4), 341-358.
- GELBAL, S., DUYAN, V. (2010). İlköğretim Öğretmenlerinin Çocuk Sevme Durumlarına Etki Eden Değişkenlerin İncelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 38, 127-137.

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 10/11 Summer 2015

- GİROUX, H. A. (1988). *Teachers as intellectuals. Toward a critical pedagogy of learning*. New York, NY: Bergin & Garvey.
- GOLD, A. (1996). (Women and) Educational Management, Gender Equality for 2000 and Beyond Conference, Ireland.
- GÜRKAN, T. (2005). *Öğretmen Nitelikleri Görev Ve Sorumlulukları. Okul Öncesi Eğitimde Güncel Konular*(Yay. Haz. A. Oktay, Ö. Polat Unutkan). Morpa, İstanbul.
- HACIOĞLU, F. VE ALKAN, C. (1997) . *Öğretmenlik Uygulamaları*. Ankara: Alkim Yayınevi.
- HACIÖMEROĞLU, G. ve TAŞKIN, Ç. Ş. (2010). Fen Bilgisi Öğretmenliği Ve Ortaöğretim Fen ve Matematik Alanları (Ofma) Eğitimi Bölümü Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutumları, *Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11 (1),77 – 90.
- HAPPELL BM (2000) “Love is all you need”? *Student nurses’ interest in working with children*. JSPN, 5(4):167-173.
- HELVACI, M. A. (2009). Öğretmenlik Mesleğinin Özellikleri, (Editör Saylan, N.) Eğitim Bilimine Giriş, Anı Yayıncılık: Ankara.
- HOCKENBERRY MJ, WILSON D. (2011) *Wong’s Nursing Care of Infants and Children*. Ninth Edition, America, Elsevier Mosby Company, 10-15.
- HUGHES, J. N., Cavell, T. A. and Jackson, T. (1999). Influence Of The Teacher-Student Relationship On Childhood Conduct Problems: A Prospective Study. *Journal Of Clinical Child Psychology*, 28, (2), 173–184.
- İMAN, E. D. (2014). Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Çocuk Sevgisi ve Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Motivasyonlarının İncelenmesi. *Kuramsal Eğitimbilim Dergisi*, 7(4), 482-505.
- KARA, S. (2014). *Kocaeli İlinde Çocuklarla Çalışan Hemşirelerin Çocukları Sevme Durumlarının İletişim Becerilerine Etkisi*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans, Tezi Haliç Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- KARASAR, N. (2011). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*. Ankara: Nobel Yayınları.
- KASAPOĞLU, K. AND AKYOL, T. (2012). Linking of Children As A Predictor of Attitudes Toward Children’s Rights. *The New Educational Review*, 28(2), 49-58.
- KAVCAR, C. (1999). “*Nitelikli Öğretmen Sorunu*”. *Eğitimde Yansımalar*: V. 21, 267-279. Yüzyılın Eşiğinde Eğitim Sistemi Ulusal Sempozyumu. Ankara: Öğretmen Hüseyin Hüsnü Tekışık Eğitim Araştırma-Geliştirme Merkezi Yayını.
- KAYADİBİ, F. (2002). Sevgi Faktörünün Eğitim Verimliliği Üzerine Etkisi. İstanbul Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, (5).
- KAYNAK, K. B., ERGİN, B., ARSLAN, E., & PINARCIK, Ö. (2015). Okul Öncesi Öğretmeni Adaylarının Benlik Saygıları İle Çocuk Sevmeleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *İlköğretim Online*, 14(1).
- KİRAZ, E., DEMİR, C. E., AKSU, M., DALOĞLU, A., YILDIRIM, S. (2010). Öğretmen Adaylarının Eğitim Görüşlerinin Farklı Değişkenlere Göre İncelenmesi. *Elementary Education Online*, 9 (2), 526 – 540.
- KESKİN, Y.(2013). Mesleki Yeterliklerin Kazanılma Sürecinde Öğretmen Adaylarının Görüşlerinin Değerlendirilmesi (Din Kültürü Ve Ahlak Bilgisi Bölümü İle İlköğretim Bölümü Karşılaştırması). *Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature*

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 10/11 Summer 2015

- and History of Turkish or Turkic Volume 8/3, Winter 2013, p. 319-339, ANKARA-TURKEY Doi Number: <http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.4463>
- KÖKSALAN, B., İLTER, İ., GÖRMEZ, E. (2010). Sınıf Öğretmeni Adaylarının Sosyo- Kültürel Özellikleri Ve Lisansüstü Eğitim İsteklilikleri Üzerine Bir Çalışma. *Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11 (3), 277-299.
- KYRIACOU, C., & COULTHARD, M. (2000). Undergraduates' views of teaching as a career choice. *Journal of Education for Teaching*, 26(2), 117-126.
- LASLEY, T. (1980). "Preservice Teacher Beliefs about Teaching". *Journal of Teacher Education*, 31 (4), 38-41.
- JOHNSTON, J., MCKEOWN, E., & MCEWEN, A. (1999). Choosing Primary Teaching As A Career: The Perspectives of Males and Females in Training. *Journal of Education for Teaching*, 25(1), 55-64.
- MARSO, R. N., E PİGGE, F. L. (1994). Personal and Family Characteristics Associated with Reasons Given by Teacher Candidates for Becoming Teachers in The 1990's: Implications for The Recruitment of Teachers. A Paper Presented at The Annual Conference of The Midwestern Educational Research Association. Chicago, October 12-15.
- MUTLU B., BALCI S (2010) Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Dersi Alan Öğrencilerin Staj Öncesi ve Sonrası Çocuk Sevme Durumları. 32. Pediatri ve 11. Pediatri Hemşireliği Günleri Özet Kitabı, *Çocuk Dergisi*, 10 (Ek sayı:1), 155.
- ONUR, B. (2005). Çocukluğun Dünü ve Bugünü. *Kebikeç-İnsan Bilimleri İçin Kaynak Araştırmaları Dergisi*, 19, 99-112.
- OKTAY, A. (1991). Öğretmenlik Mesleği ve Öğretmenin Nitelikleri. *Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3, 187-193.
- ÖZBEK, R. (2007). Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğini Tercih Etmelerinde Kişisel, Ekonomik Ve Sosyal Faktörlerin Etkililik Derecesine İlişkin Algıları, *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 17 (1), 145-159
- ÖZKARA, Y. (2013). "The Profile of Pre-Service Teachers' Tendencies Towards Liking of Children". *International Journal of Academic Research Part B*. 5 (3), 228-232.
- PEHLİVAN, K. B. (2008). Sınıf Öğretmeni Adaylarının Sosyo-Kültürel Özellikleri ve Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları Üzerine Bir Çalışma, *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 4 (2), 151- 168.
- J.LEIF-G.RUSTIN
- RUSTİN, G., LEİF, J. (1974). *Pedagoji Doktrinleri Açısından Genel Pedagoji*, Çev: Nejat Yüzbaşıoğulları, Milli Eğitim Basımevi, Ankara.
- SABAN, A. (2003). A Turkish Profile of Prospective Elementary School Teachers and Their Views of Teaching. *Teaching and Teacher Education*, 19, 829-846.
- SADIK, F., & ASLAN, S. (2015). İlkokul Sınıf Öğretmenlerinin Disiplin Problemleri İle İlgili Görüşlerinin İncelenmesi. *Turkish Studies International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic* Volume 10/3 Winter 2015, p. 115-138. DOI Number: <http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.7987> ISSN: 1308-2140, ANKARA-TURKEY

- SALTALI, N. D., ERBAY, F. (2013). Okul öncesi öğretmenlerinin konuşma, dinleme ve empati becerilerinin çocuk sevme davranışı açısından incelenmesi. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14(1), 159-174
- SMEDLEY, S. (2007). Learning to be a primary school teacher: reading one man's story. *Gender and Education*, 19(3), 369-385.
- SOLT, M.D. (2003). *Characteristics Of Play Therapy Students In Training*. Dissertation Prepared For The Degree Of Doctor Of Philosophy University Of North Texas.
- SÖNMEZ, V. (1994). *Program Geliştirmede Öğretmen El Kitabı*. Ankara: PEGEM, Yayın No:12.
- TAN, M. (2000). Eğitimde Kadın-Erkek Eşitliği ve Türkiye Gerçeği: Kadın-Erkek Eşitliğine Doğru Yürüyüş: *Eğitim, Çalışma Yaşamı ve Siyaset*. İstanbul:TÜSİAD:21-111.
- TOMLİNSON, P. (1995). "Can competence profiling work for effective teacher preparation? Part I: General issue". *Oxford Review of Education*, 21 (2), 179-194.
- TURAN N, ÖZTÜRK A, KAYA H ve ark.(2011) Toplumsal Cinsiyet ve Hemşirelik. *Maltepe Üniversitesi Hemşirelik Bilim ve Sanatı Dergisi*, 4(1): 167-173.
- TURAL E., RIZALAR S., GÜDEK, E ve ark. (2010) *Çocuk ve Erişkin Kliniklerinde Çalışan Hemşirelerin Çocuk Sevme ve Çocuk Yetiştirme Tutumlarının İncelenmesi*. IV. Ulusal Psikiyatri Hemşireliği Kongresi Özet Kitabı, s. 96.
- UBUZ, B.,SARI, S. (2008). Sınıf Öğretmeni Adaylarının Öğretmenlik Mesleğini Seçme Nedenleri. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24(2), 113 – 119
- UĞURLU, C. T. (2013). Öğretmenlerin İletişim Becerisi Ve Empatik Eğilim Davranışlarının Çocuk Sevme Düzeyleri Üzerine Etkisi. *Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi*, 3(2), 51-61.
- ULUSOY, M.(2013). Sınıf Öğretmeni Adaylarının İdeal Öğretmen ve Mesleki Yeterliklerle İlgili Değerlendirmeleri. *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi* 2013, 6/4, s.324-341
- VEENMAN, S. (1984). "Perceived Problems of Beginning Teachers". *Review of Educational Research*. 54 (2), 143-178.
- YAPICI M., YAPICI Ş.(2004). Bir Değer Olarak Çocukluk. *Üniversite ve Toplum*, 4(4):1-4.
- YAZICI, Z. (2013). Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Çocuk Sevme Eğilimlerinin İncelenmesi.*Mediterranean Journal of Humanities* mjh.akdeniz.edu.tr III/2, 2013, 279-286.
- YÖRÜKOĞLU A. (1989). *Çocuk Ruh Sağlığı*. Türkiye İş Bankası Yayınları, İstanbul
- WEİNSTEİN, C. S. (1988). "Preservice teachers' expectations about the first year of Teaching". *Teaching & Teacher Education*, 4 (1), 31-40.

Citation Information/Kaynakça Bilgisi

- KABAKLI ÇİMEN, L., (2015). "Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Çocuk Sevme Eğilimlerine Etki Eden Değişkenlerin İncelenmesi / The Examination Of Variables Affecting Education Faculty Of Student's State Of Liking Of Children", *TURKISH STUDIES -International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic-*, ISSN: 1308-2140, (Prof. Dr. Şefik Yaşar Armağanı), Volume 10/11 Summer 2015, ANKARA/TURKEY, www.turkishstudies.net, DOI Number: <http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.8446>, p. 811-830.

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 10/11 Summer 2015

